

Boros Imre: Fékek és ellensúlyok

2016 október 21. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Hazánkban nemzeti szemlélet? kormányzás idején gyakran hallgatjuk a fékekr?l és ellensúlyokról szóló liberális tantételeket.

Ezek emlegetése balliberális hatalomgyakorlás idején egyáltalán nem jellemz?. Érdemes tehát ismereteinket egy cseppet felfrissíteni a fogalomrendszer valós és sajátos balliberális értelmezésének és f?ként gyakorlati m?ködtetésének megértéséhez. Mindenekel?tt rögzítsük, hogy a demokratikus berendezkedéseket a diktatórikus és abszolutista formációktól alapvet?en az különbözteti meg, hogy a demokráciákban, azok természeteb?l adódóan, lehet?ség van a berendezkedés meghatározott rend szerinti megváltoztatására, míg az abszolutista és diktatórikus rendszerek kizárják a változtatás lehet?ségét, magukat öröknek és véglegesnek deklarálják.

A fékek és ellensúlyok m?ködése éppen arra szolgál, hogy a zavartalanságot szavatoló változtatások szükség szerint és id?ben el?álljanak, s ha kell, változzon meg a berendezkedés, vagy ha ez elegend?, akkor a szükséges korrekciók menjenek végbe benne. A fékek és ellensúlyok rendszerbe állítása a hatalmi ágak (törvényhozó, végrehajtó és bíráskodó) szétválasztásával indult, és az abszolút berendezkedés? monarchiák megsz?ntével kezd?dött. A folyamat nem békésen zajlott, véres terrorral járó forradalmak kísérték, és köztársasági vagy valós parlamenti demokráciákat m?ködtet? alkotmányos királyságokat eredményezett. Ehhez tartozott a közvéleményt mozgásban tartó sajtószabadság megteremtése is.

A legfontosabb fék és ellensúly a rendszeres id?közönként, törvényekben rögzített módon végrehajtott titkos választások rendszere. Id?vel a végrehajtó hatalomtól független további intézmények egész sora jött létre, mint a nép által választott bírók, az ügyészségek, jegybankok. Ezek m?ködését és keletkeztetését általában min?sített többséggel elfogadott törvények szavatolják, s?t újabban bizonyos nemzetközi intézmények is ?rködnek felettük. Vizsgálatunk tárgya az, hogy mivel magyarázható a jelenség, hogy a nemzeti szemlélet? kormányzás idején folyamatosak a fékek és ellensúlyok m?ködtetése körüli hazai és nemzetközi, f?sodorbeli kifogások, és általában mi ezek m?ködtetésében a kialakult balliberális gyakorlat.

A sajtótermékek – mint a liberális értelmezés szerinti abszolút függetlenség letéteményesei – megsz?nése esetén, ha azok nemzeti irányultságúak voltak, akkor egyszer?en csak nem igazolta vissza a piac azok szükségességét; ha azonban balliberális lap sz?nik meg, akkor a nemzeti kormány rombolja a fékek és ellensúlyok rendszerét, felszámolja a sajtószabadságot. Sóhajtozott-e valaha is a Pest Megyei Hírlap, a Pesti Hírlap vagy az Új Magyarország megsz?nése miatt a balliberális megmondók kara? De a Népszabadság bezárását a fékek és ellensúlyok elleni támadásnak, a sajtószabadság megszüntetéseként deklarálják, noha köztudott, hogy meghatározó üzletrészét éppen balliberális irányultságú tulajdonosa adta el. A teljes részvénypakettet a lap bezárása el?tt ingyen felajánló jelenlegi tulajdonos is minden fórumon kosarat kapott. Err?l Heinrich Pecina, az érintett sajtóholding tulajdonosa nyilatkozott az osztrák Die Pressében, de ezt idézni gondosan elfelejtették a balliberálisok. (Úgy t?nik, balliberálisék a fékek és ellensúlyok, valamint a sajtószabadság m?ködtetésében inkább a kormányellenes, igaztalan vádaskodás, semmint az anyagi áldozatvállalás eszközeivel szeretnek küzdeni.) Évtizedekig hatékony fék és ellensúly volt a balliberálisok kezében a hazai jegybank, még akkor is, ha oda vezet?t (szigorúan globalista szemlélet?t) éppen nemzeti irányultságú kormány nevezett ki. Nem túlzott az állítás, hogy a jegybank alapszabály-ellenesen, a kormány gazdaságpolitikáját nem támogatva, hanem azt nehezítve m?ködött, mesterségesen fokozta a pénzromlást, és rontotta a hazai fizet?eszköz árfolyamát.

Neoliberális értékelés szerint azonban a jegybank akkortájt igazi etalonja volt a független intézményeknek. Manapság, hogy alapjában változott meg a jegybanki politika, nem csak a hazai fizet?eszköz került a helyére, de a kormány jólétnövel? és felzárkóztató politikájának is támaszt jelent. Így tehát a jegybank permanens, romboló kritikának van kitéve. Nem csak függetlenségét vitatják, de szakmai teljesítményét is kritikai perg?t?z alatt tartják. Korábban még a jegybankelnök mamutjavadalmazásának megkérd?jelezése is halálos véteknek min?sült, most meg az annak durván a felét képez? díjazást mutatják be elfogadhatatlannak. A törvényesen m?köd? intézmény körül folyamatosan korrupciós ködfátylakat látnak és láttatnak.

Naponta érik elfogultságra hivatkozó támadások az olyan intézmények m?ködését is, amelyeknek tagjait a parlamenti min?sített többséggel választották meg, mint például a Alkotmánybíróság. A módszer úgy m?ködik, hogy ha nem sikerül a független intézménybe valamilyen módon a nekik elkötelezett személyeket beültetni – ahogyan az több mint két évtizedig a gyakorlatuk volt –, akkor máris az intézményt és annak vezet?jét támadják. Ha kevés a szájízük szerint m?köd? „független” intézmény, maguk gondoskodnak kell? mennyiség?r?l, civil szervezetnek álcázva azokat. Ehhez rendre igénybe veszik külföldi kapcsolataikat és f?ként azok sajtóját, valamint anyagi forrásait. Kit?n? példa volt erre a kormány mellett kiálló els? Békemenet esete.

A „független” nemzetközi sajtó a félmilliós tömeget rendre százezerként értékelte, amit a hazai „független” média is azonnal hivatkozásként közölt. Egyesek egyenesen a kormány elleni és nem melletti megmozdulásról szóltak, szándékosan összetévesztve azt egy szánalmas méret? ellenzéki pártmegmozdulással. Ne feledkezzünk meg a küls? forrásokból b?séggel dotált „független” hazai civilek fék- és ellensúlyszerepér?l sem. Ezek egész hada van régóta George Soros kifizetési jegyzékén. S ?k valós súlyuknál sokkal nagyobb publicitást kapnak a hazai sajtóban. Hasonlóképpen nem felejthet? az Európai Parlamentben a t?lünk kiküldött és jól díjazott „permanens árulkodók” kara, amely ráadásul még büszke is, hogy igazán versenyképes képvisel?i díjazásán felül Soros kifizetési listáján is „fék és ellensúly” lehet.

Szólni kell végül arról is, hogy miért van kett?s értelmezése a fékek és ellensúlyok kérdésének, miért van az, hogy balliberális kormányzás idején nincs fék- és ellensúlygond, a nemzeti szemlélet? kabinet pedig naponta generálja az eseteket. Ez valójában nem más, mint a balliberális kett?smérce-rendszer egyik mindennapi megnyilvánulása, egy eddig nagyon hatékonyan alkalmazott érdekérvényesítési módszer. Hatékonysága f?ként azért kiemelt, mert m?ködtetéséhez komoly külföldi politikai és gazdasági nyomásgyakorlásra is alkalmas érdekeltségek is f?z?dnek. Ezek céljainak érvényre juttatása a balliberális berendezkedés esetén magától adódik, míg nemzeti kormányzás esetén mindez konfliktusokkal terhelt.

A 2010 óta fennálló kormányzat nemzetgazdasági sikereit és az ezekb?l adódó jólétnövekedést csak részben alapozta meg az azóta is inkább szerénynek mondható gazdasági növekedés, a jövedelmeknek a belföldi szerepl?k javára (államkassza, háztartások) való újrarendezése elengedhetetlen része volt a sikernek. Nem véletlen, hogy az ellenz?k minden lehet? kett?smérce-szaktudásukat bevetve alkalmazzák a fékekr?l és ellensúlyokról vallott nézeteiket, s ha kell, külföldi támogatóik pénzén termelnek ki újabb „független” intézményeket is.

Boros Imre - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló